

Posudek na magisterskou práci David Novotného

Demografie a mobilita syntopických hnědásků v postagrární krajině: kriticky ohrožený *Melitaea aurelia* vs. neohrožený *Melitaea athalia*

Davidova práce se zabývá populačními parametry dvou druhů motýlů, hnědásků *Melitaea athalia* a *Melitaea aurelia*. Oproti dnes už nesčetným studiím zaměřeným na mobilitu hnědásků bych hlavní rozdíl viděl v tom, že území, kde studie proběhla, je jedním z mála pozůstatku staré, byť pravda trochu zanedbané, kulturní krajiny: velké rozlohy heterogenních stanovišť s nejasně odlišenými přechody místo homogenních fragmentů v nehostinné matrix. Návštěva některých krajů Balkánského poloostrova ukazuje, že sledovaná situace odpovídá odpovídá podmínkám, v nichž populace našich bezobratlých žily po tisíciletí, mnohem lépe než běžně ostrůvkovité fragmenty běžně zkoumané v západní Evropě.

Jak už to ale chodí, většina analytických přístupů užívaných pro MRR data, alespoň o motýlech a spol, je dost nevhodná na tento typ situace. Modely typu Virtual Migration totiž stojí na dost tvrdých předpokladech o krajině (exmigrace závisí na velikosti plochy apod.). V případě, kdy byly všechny představitelné předpoklady systémem porušeny, musel být použit mnohem obecnější typ analýz, tzv. multistrata design. Ten je ovšem spíše uplatňován na studia obratlovců (málo odchytových dnů, méně jedinců) a jeho použití pro hmyz bylo novátorské a tudíž riskantní.

O to větší nároky toto uspořádání vzneslo na studenta i jeho školitele. Čímž se dostávám ke studentovi. David prokázal ohromnou erudici, vytrvalost a nadšení v terénu, o čemž svědčí i sebraná data. O to méně přesvědčivý byl jeho výkon při zpracování dat. Ne že by se flákal, ale měl jsem pocit, že práci od počátku něco chybělo, aniž bych ono cosi dokázal pojmenovat. Vlastně až velmi pozdě jsem zjistil cosi, co jsem měl vědět dřív, a sice, že David tvrdošíjně odmítal pracovat s literaturou, spoléhaje se na informace, které jsem mu výslovně sdělil, respektive separáty, které jsem mu věnoval. Nechci zde tento problém rozvádět ani se nechci vyvazovat ze svého dílu odpovědnosti. Je ale třeba konstatovat skutečnost, že někteří naši studenti ani ve vysokých ročnících nic nečtou – a my jim to tolerujeme, respektive mnohdy to zjistíme až na poslední chvíli. Obávám se, že jde o systémový problém, který je naléhavě třeba řešit.

Práce je v mnoha ohledech nedotažená, na což ostatně upozorňuje i kolega oponent. Je to zčásti dáno výše uvedeným, zčásti to jde na vrub složitosti analýz a časovému presu.

Jak plyne z předchozího, v práci se mísí vynikající erudice v terénu a nepříliš přesvědčivá prezentace. Přesto nakonec nedopadla tak zle, jak by se bylo obávati. Doporučuji ji k obhajobě, přičemž si dovedu představit, že konečný verdikt bude hodně záviset na vlastním průběhu obhajoby.

V Českých Budějovicích, 3. února 2007

Martin Konvička